

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **J. K.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Horázným
sídlem Ondříčkova 1304/9, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2021, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Vsetín (dále jen „městský úřad“) ze dne 28. 1. 2021, č. j. X, kterým městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu a změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“).
2. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 6. 10. 2020 v 17.44 h před čerpací stanicí Bobrky v katastru města Vsetín na čtyřproudové silnici č. I/57 na silnici ve směru jízdy

od obce Jablůnka řídil motorové vozidlo VW Golf RZ X rychlostí 155 km/h (po odečtu odchylky 3 %) v místě, kde je obecnou právní úpravou dovolená nejvyšší rychlost jízdy 50 km/h. Žalobce tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost nejméně o 65 km/h a porušil § 18 odst. 3 ZSP. Městský úřad za přestupek uložil žalobci pokutu 5 000 Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na šest měsíců a paušální náhradu nákladů správního řízení 1 000 Kč.

3. **Žalobce v žalobě** namítal vady řízení a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, protože žalovaný se nevypořádal s argumenty žalobce.
4. Výrok rozhodnutí neobsahuje formu zavinění, ačkoli je jeho náležitostí podle § 93 odst. 1 písm. d) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZOP“).
5. Městský úřad nesprávně určil svou věcnou a místní příslušnost, protože odkázal na § 124 odst. 5 písm. j) ZSP, kde je uvedeno, že obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává speciální označení vozidel podle § 67 ZSP.
6. Správní orgány neprokázaly skutkový stav v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), protože osoba, která řídila změřené vozidlo, nemusí být totožná s osobou, která řídila vozidlo, když ho policisté zastavili. Žalobce zpochybňoval, že to byl on, kdo řídil vozidlo v době změření rychlosti. Důkazem o řidiči, který řídil vozidlo v době změření, nejsou tiskopis oznámení o dopravním přestupku ani úřední záznamy. Správní spis neobsahuje žádné důkazy o řidiči v době změření rychlosti. Úřední záznamy a oznámení neobsahují potřebné náležitosti a nemají důkazní hodnotu.
7. Žalobce nesouhlasil s úvahou žalovaného o automatickém vypnutí rychloměru v bodě 14 napadeného rozhodnutí, věci se netýkala a žalobce naměřenou rychlost v odvolání nezpochybňoval.
8. Žalobce dále zpochybnil totožnost vozidla při měření rychlosti, protože podle certifikátu o schválení typu použitého měřidla je vzdálenost pro čtení registrační značky 200 m. V daném případě je na záznamu rychloměru vzdálenost 199,8 m, registrační značka je nečitelná a není postaveno najisto v souladu s § 3 správního řádu, že to bylo právě vozidlo žalobce, které jelo naměřenou rychlostí. Není pravda, že registrační značka na snímku z rychloměru je čitelná. Žalovaný vycházel buď z jiného snímku, nebo opsal někde bezmyšlenkovitě použitý text. Na nekvalitní černobílé fotografii nelze nic rozeznat.
9. Žalovaný vytýká žalobci rozvláčnost, přitom sám opsal celý text žalobcova odvolání.
10. Ze správního spisu není zřejmé, jestli v místě měření nebyla stanovena jiná nejvyšší dovolená rychlost, než jakou tvrdí správní orgány. Místo měření musí být podle bohaté judikatury uvedeno přesně (pozn. soudu: žalobce má zjevně na mysli přesné uvedení místa spáchání přestupku).
11. K argumentu žalovaného, že žalobce na místě nic nenamítal, lze oponovat tím, že obviněný se může přiznat a pak své doznání odvolat. Jinými slovy, může se bránit způsobem, který uzná za vhodný. Význam nemá argument žalovaného, že namítl nesprávnou totožnost až v odvolání, a proto je tato námitka nedůvodná. Správní orgány mají povinnost zjistit skutkový stav a přestupek prokázat; existuje-li ne zcela nepravděpodobná možnost, resp. rozumná pochybnost, že se obviněný přestupku nedopustil, správní orgán musí řízení zastavit v souladu se zásadou *in dubio pro reo*;

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

obviněný se nemusí vyvíňovat, stačí, když tvrdí, že se deliktního jednání nedopustil, jak uvedl Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku č. j. 10 As 25/2014-48.

12. Není pravdou, že záznam o přestupku (snímek) jasně prokazuje přestupek. Pronásledování vozidla v délce dvou kilometrů není nikde popsáno a nestačí ke zjištění stavu věci podle § 51 odst. 1 a § 52 správního řádu. Tvrzení žalovaného o postoji a pasivitě žalobce jsou nevýznamná.
13. Pokud existuje jen jeden usvědčující důkaz, je nutné pečlivě koumat, zda prokazuje nade vši pochybnost spáchání skutku, jak uvedl Krajský soud v Hradci Králové v rozsudku č. j. 51 A 12/2017-53.
14. Žalobce souhlasí s uplatňováním zásady hospodárnosti, nelze však nadřazovat účelnost nad zákonnost.
15. Žalobce napadl způsob provádění dokazování, které správní orgány neprovedly řádně. Žalovaný nařiká nad chováním žalobce a přináší úvahy o povinnosti nařídit ústní jednání, ale tyto úvahy jsou pro věc bez významu.
16. Odůvodnění trestů je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, i s ohledem na absenci formy zavinění, chybí hodnocení jeho druhu a míry, jak správnímu orgánu ukládá § 38 písm. e) ZOP.
17. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** citoval slovo „úmyslně“ z výroku rozhodnutí, ve kterém městský úřad formu zavinění uvedl. Na snímku z rychloměru je záměrný kříž na masce vozidla a registrační značka, která je vidět zcela čitelně na výřezu. Obrazovou část záznamu o přestupku nemůže obsluha nijak změnit a na záznamu nemůže být registrační značka jiného než změřeného vozidla. V daném případě zaznamenané vozidlo policisté změřili, projelo kolem nich, policisté se za ním vydali a zastavili ho. Při následné kontrole ztotožnili řidiče vozidla a byl jím žalobce.
18. Podle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 51 A 19/2013-58 se důkazní břemeno přesouvá na žalobce, pokud zpochybňuje zjištěný skutkový stav; žalobce by musel předestřít na první pohled takovou věrohodnou verzi, aby zpochybnil logické vysvětlení závěrů o jím spáchaných přestupcích a svá tvrzení prokázat.
19. Žalovaný považoval označení místa přestupku za vyčerpávající, zejména označením „před čerpací stanicí Bobrky“, které je jedinečné a v souladu s právním závěrem rozsudku NSS č. j. 1 As 192/2017-36.
20. Žalobce k námitce o stanovení jiné nejvyšší dovolené rychlosti v místě spáchání přestupku nepředložil žádný relevantní podklad a své přenesené důkazní břemeno neunesl. Primárně nese důkazní břemeno správní orgán, ale pokud žalobce zjištěný skutkový stav zpochybňuje, přeneše se na něho; jinak by správní orgán musel dokazovat jakékoli tvrzení žalobce, což by vedlo k absurdním situacím (viz rozsudek NSS č. j. 3 As 9/2013-35). Ze spisu plyne, že policisté měřili rychlost u čerpací stanice Bobrky, kde je nejvyšší dovolená rychlost 90 km/h, jak byla nastavena na měřiči (označení na snímku z rychloměru L1). Bylo postaveno najisto ze snímku z laserového měřice, že žalobce jel rychlostí 160, resp. 155 km/h a z dalšího obsahu policejního spisu plyne, že policisté změřené vozidlo dojeli, zastavili a ztotožnili řidiče, kterým byl žalobce.
21. Žalovaný se vypořádal se všemi zásadními námitkami žalobce z odvolání, které bylo snad záměrně nepřehledné. Právě pro přehlednost žalovaný citoval v napadeném rozhodnutí

celé odvolání. Jak trefně poznamenaly Ústavní soud a NSS, správní orgány nemusí podrobně oponovat každému argumentu žalobce a mohou vystavět svůj ucelený argumentační systém (nález sp. zn. II. ÚS 989/08, rozsudek NSS č. j. 1 As 192/2017-36).

22. Ohledně ostatních námitek žalovaný odkázal na argumentaci v napadeném rozhodnutí.
23. **Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
24. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
25. Soud shledal napadené rozhodnutí městského úřadu a žalovaného jakožto jeden celek **přezkoumatelné**. Rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti podle § 68 odst. 3 správního řádu, tj. důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Odvolací námitky byly téměř shodné s námitkami žalobními.
26. Přezkoumatelné je i **odůvodnění správních trestů**. **Městský úřad** přihlédl k tomu, že ve skutkové podstatě přestupku žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost jen o 15 km/h. Městský úřad užil analogicky institut zahlazení a nepřihlédl ke třem přestupkům v evidenční kartě řidiče, protože všechny byly starší tři let. Městský úřad poněkud zmatečně dodal, že k této skutečnosti přihlédl v neprospěch žalobce při určení výše trestu, ale protože oba správní tresty uložil na samé dolní hranici zákonné sazby, jde o administrativní pochybení, resp. o vadu, která nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Městský úřad posoudil jako polehčující okolnost, že jednání žalobce mohlo mít vážné následky, k nimž nedošlo jen shodou šťastných okolností, na nichž se žalobce nijak nepodílel. Žalobce nezpůsobil škodu na zdraví a majetku. Přestupek byl závažný, neboť žalobce porušil základní povinnosti řidiče, které mu ukládá ZOP. Překročení nejvyšší dovolené rychlosti má zásadní vliv na délku dráhy potřebné k zastavení vozidla. Rychlost je určujícím faktorem rozsahu následků při dopravní nehodě. To platí nejen ve vztahu k cestujícím ve vozidle, ale i jiným účastníkům silničního provozu, včetně chodců, cyklistů apod. Nebyly zde okolnosti pro výrazné zvýšení trestu.
27. **Žalovaný** k odvolací námitce nedostatečnosti odůvodnění správních trestů zhodnotil, že žalobce nic konkrétního nenamítl. Žalovaný shledal odůvodnění správních trestů městským úřadem jako dostatečné a doplnil, že městský úřad měl vzít jako přítěžující okolnost skutečnost, že se žalobce ke svému protiprávnímu jednání nedoznal a neprojevil žádnou lítost. Lítost by vyjádřila alespoň uvědomění si žalobce, že jeho jednání mohlo mít vážné následky, k nimž nedošlo je shodou šťastných okolností, na nichž se žalobce nijak nepodílel. Absence lítosti by sama o osobě byla zcela dostačující pro uložení trestů nad polovinou zákonného rozpětí. Nižší tresty slouží k tomu, aby bylo u typově podobných případů možno zvýhodnit ty řidiče, kteří se ke svému protiprávnímu jednání doznají, a je u nich zřejmé, že projednání přestupku splnilo svoji výchovnou funkci, dále řidiče, kteří se předtím žádného protiprávního jednání nedopustili, a případně řidiče, u nichž okolnosti přestupku svědčí pro zavinění v nejnižší možné intenzitě, tedy vědomé nedbalosti, již lze u žalobce v tomto případě zcela vyloučit. Přítěžující okolností bylo

úmyslné zavinění a také skutečnost, že žalobce se ke svému protiprávnímu jednání nedoznal a neprojevil žádnou lítost. Městský úřad tyto přitěžující okolnosti nevzal v potaz. Nicméně vzhledem k zákazu změny k horšímu v odvolacím řízení žalovaný trest nijak neměnil. Vzhledem k přitěžujícím okolnostem bylo namístě uložení vyšších trestů, ale rozhodnutí o uložení druhu a výše trestu náleží městskému úřadu jakožto správnímu orgánu I. stupně. Žalovaný v odvolacím řízení zkoumal přiměřenost trestů a posuzoval především to, jestli městský úřad nevybočil z mezí předepsaných ZOP a dostačujícím způsobem je odůvodnil. Žalovaný nezjistil porušení právních předpisů městským úřadem. Žalovaný k námitce nehodnocení osobních poměrů žalobce a likvidační povahy trestů konstatoval, že je správní orgány nehodnotily, protože je neznaly. Žalobce zaujal pasivně rezistentní postoj a nesdělil a nedoložil správnímu orgánu, že je v hmotné nouzi. Tresty byly uloženy na samé spodní hranici sazby a žalobce může požádat o upuštění od zbytku trestu po uplynutí jeho poloviny. Obecně nebyla shledána jako likvidační pokuta ve výši 25 000 Kč až 50 000 Kč (viz rozsudek NSS sp. zn. 1 As 8/2010).

28. Soud uzavírá, že při tak podrobném odůvodnění správních trestů a pouze obecné námitce nedostatečného odůvodnění trestů, nelze vůbec o nepřezkoumatelnosti hovořit. Odůvodnění trestů zohledňuje většinu demonstrativně stanovených kritérií v § 37 až § 40 ZOP, je příléhavé posuzované věci a nic podstatného v něm nechybí. Městský úřad nezneužil správní uvážení, ani nepřekročil jeho meze a žalobce nežádal soud o moderaci.
29. Městský úřad a žalovaný v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu a § 15 ZOP odůvodnily i **zavinění**. Městský úřad uvedl v druhé větě výroku I, že žalobce spáchal přestupek úmyslně. Žalobce věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem a pro případ, že ho poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn. Žalobce nemohl předpokládat žádnou okolnost, která by mu v ohrožení zájmu chráněného zákonem zabránila. Žalobce (v souladu se zásadou „neznalost zákona neomlouvá“) musel vědět, jaká je nejvyšší dovolená rychlost mimo obec a musel rychlost, kterou jel, subjektivně pociťovat. Žalobce musel být srozuměn s tím, že zákonem chráněný zájem porušuje a přesto neučinil nic, aby tomu zabránil a rychlost snížil.
30. Žalovaný se k zavinění nevyjadřoval, protože žalobce k němu v odvolání nic nenamítal. Postačující tak bylo odůvodnění v rozhodnutí městského úřadu, protože jeho rozhodnutí tvoří s rozhodnutím o odvolání jeden celek.
31. Soud shledal odůvodnění městského úřadu jako stručné, avšak dostačující, zejména s ohledem na to, že žalobce k zavinění ve správním řízení nic nenamítal.
32. Soud neshledal jako vadu napadeného rozhodnutí, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, že městský úřad v záhlaví rozhodnutí označil jako ustanovení, které stanoví jeho věcnou působnost, § 124 odst. 5 písm. j) ZSP, podle kterého obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává speciální označení vozidel podle § 67 ZSP. Správně měl městský úřad odkázat na § 124 odst. 5 písm. k) ZSP, podle kterého obecní úřad obce s rozšířenou působností projednává přestupky podle tohoto zákona. Změna označení citovaného ustanovení z písm. j) na písm. k) byla účinná ode dne 1. 10. 2020 a došlo k ní zákonem č. 337/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, bod 18. Jde o pochybení, které nezasáhlo negativně do práv žalobce.
33. Nedůvodná je žalobní námitka, že správní orgány neprokázaly **stanovení nejvyšší dovolené rychlosti** v místě spáchání přestupku na 90 km/h a že tato rychlost mohla být jiná.

Podle správního spisu Policie ČR v oznámení přestupku uvedla v místě spáchání přestupku nejvyšší dovolenou rychlost 90 km/h. Stejná rychlost byla jako nejvyšší dovolená nastavena v rychloměru a uvedena v textové i obrazové části záznamu o přestupku (označeno jako L1 v levém dolním rohu snímku z rychloměru). Nstržm. D. H. zapsal shodně tuto rychlost i v úředním záznamu ze dne 8. 10. 2020 jakožto podkladu napadeného rozhodnutí. Protože ve správním řízení žalobce k této hodnotě nic nenamítal, nebyly správní orgány povinny provádět další dokazování a s ohledem na stručnost žalobní námitky nemusel toto dokazování provádět ani soud. Žalobce ani netvrdil konkrétní jinou nejvyšší dovolenou rychlost v místě. Podle judikatury v běžných případech postačuje konstatování nejvyšší dovolené rychlosti v místě spáchání přestupku v úředním záznamu a oznámení přestupku. Platí zde důvěra v údaje, které policisté uvedou. Žalobce nevnesl důvodné pochybnosti do zjištěného stavu a neaktivoval tak povinnost správních orgánů či soudu pokračovat v dokazování. Žalobce netvrdil žádný jiný konkrétní rychlostní limit. Šlo o čtyřproudou silnici mimo obec, kde je obecnou právní úpravou stanovena nejvyšší dovolená rychlost 90 km/h a žalobce ji překročil o více než 50 km/h. Tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 ZSP. Žalobce ke kvalifikaci přestupku nic nenamítal.

34. Lichá je námitka neuvedení přesného **místa spáchání přestupku**. NSS v rozsudku č. j. 9 As 291/2014-39 v rámci specifikace místa spáchání přestupku uvedl, že nelze vyžadovat, aby bylo místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku vymezeno na metr přesně. Ostatně, žalobce nenamítal, že by projednávaný přestupek mohl být zaměněn s jiným, což je hlavním smyslem specifikace místa přestupku. Konkrétní místo není součástí skutkové podstaty přestupku. Označení místa je však náležitostí výroku o uznání viny podle § 93 odst. 1 písm. a) ZOP a je podstatné pro vyloučení překážky litispendence a překážky věci rozhodnuté, pro vyloučení dvojího postihu pro týž skutek, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu. Žalobci bylo místo spáchání přestupku nepochybně známo, protože přestupek nezaznamenal automatizovaný technický prostředek používaný bez obsluhy a žalobce nebyl o přestupku vyrozuměn s odstupem času. Naopak, policisté se za žalobcem vydali ihned po spáchání a zjištění přestupku a své podezření sdělili žalobci po zastavení u křižovatky na Poschlou. Žalobce na místě podepsal záznam o přestupku. Za daných okolností stěží mohlo dojít k záměně řidiče. Žalobce k záměně netvrdil žádné skutečnosti, ani osobu řidiče podezřelého z přestupku včas a věrohodně nezpochybnil.
35. Neopodstatněná je námitka, že **správní orgány žalobci spáchání přestupku neprokázaly**. V posuzované věci šlo o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, které zaznamenal automaticky, objektivně a bez možnosti ručně měnit údaje rychloměr LaserCam4. Ten byl ověřený, jak se podává z ověřovacího listu č. 8012-OL-70549-19 ze dne 27. 11. 2019. Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek NSS č. j. 3 As 9/2013-35).
36. Český metrologický institut vydal tento ověřovací list pro SWARCO TRAFFIC CZ s. r. o., která se vyjádřila ve věci sp. zn. 19 A 15/2020 vedené u zdejšího soudu (Krajského soudu v Ostravě) v bodě 9 rozsudku k dotazu správního orgánu I. stupně ke způsobu měření rychloměrem LaserCam4 tak, že „u rychloměru LaserCam4 je možno při měření použít jako záměrný kurzor „kruh tvořený šesti tečkami“. Certifikát o schválení typu měřidla č. 0111-CS-C013-16 rychloměru LaserCam4 je vystaven na konkrétní verzi firmware – v tomto případě 3.062. Tento firmware umožňuje použít několik typů

kurzoru. Jedním z nich jsou také záměrný kříž a kruh z teček. Je na obsluze, který kurzor použije. Tato skutečnost je popsána v manuálu k zařízení. Pro popis zařízení byl uveden příklad záměrného kříže. Místo dopadu laserového paprsku leží v oblasti vyznačené tečkami kurzoru. Měřicí paprsek má ve vzdálenosti 300 m průměr 30 cm. S kratší vzdáleností se průměr paprsku přiměřeně zmenšuje. K naměření údaje stačí, pokud se část paprsku odrazí od pohyblivého se objektu. V případě, kdy paprsek dopadne na nepohyblivý se cíl (vozovku), popř. dopadá střídavě na dva nebo více objektů pohyblivých se rozdílnou rychlostí, zobrazí se nulová rychlost.“ V posuzované věci záměrný kříž má střed na pravé horní části registrační značky vozidla a rychloměr změřil tedy rychlost vozidla v souladu s citovaným certifikátem a návodem k obsluze. Soud nepřisvědčil námitce, že rychloměr nemohl zaznamenat vozidlo žalobce, protože ho změřil ve vzdálenosti 199,8 m a přípustná je vzdálenost do 200 m. Podle rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 17 A 157/2018-42, bod 15, rychloměr LaserCam4 je schopen podle certifikátu o schválení měřidla rychlost vozidla až do vzdálenosti 600 m.

37. V posuzované věci záznam z rychloměru obsahuje všechny potřebné náležitosti, tj. označení místa a času spáchání přestupku, naměřenou rychlost vozidla 160 km/h, označení vozidla registrační a tovární značkou, nejvyšší dovolenou rychlost v místě 90 km/h, číslo snímku, označení policisty, který rychloměr nastavil, a označení režimu měření „automatizovaný“. Na snímku je jasné zobrazení vozidla zepředu, uprostřed snímku a nepřekrytého jiným vozidlem či předměty. Dále je snímek doplněn o označení místa, vzdálenosti měření 199,8 m, datum a čas měření, označení uživatele a na vedlejší obrázku je výřez ze snímku se zobrazením registrační značky, která je zcela jasně čitelná. Ze snímku je patrná dobrá viditelnost.
38. Podle judikatury NSS obecně platí, že rychloměr nezaznamená naměřenou rychlost, pokud nejsou splněny technické podmínky měření; v takovém případě dá chybové hlášení a výsledek neuloží (srov. např. rozsudek NSS č. j. 3 As 82/2012-27). Pro věc je podstatné, že důkaz o rychlosti byl pořízen rychloměrem, který splňoval všechny zákonné požadavky a současně byl v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, ověřen (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 42/2011-115 nebo č. j. 7 As 83/2015-56). K nezávislosti Českého metrologického institutu a jeho vyjádření jako postačujícího důkazu o správnosti provedeného měření se NSS vyjádřil například v rozsudku č. j. 5 As 174/2015-42: tento institut má zákonné zmocnění k poskytování odborných metrologických služeb a metrologické středisko je autorizováno Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.
39. Tuto úvahu podrobně popsal i žalovaný s odkazy na relevantní judikaturu správních soudů. Úvaha byla zcela namístě, protože žalobce v odvolání namítal stejně jako v žalobě, že správní orgány žalobci přestupek neprokázaly a postupovaly v rozporu s § 3, § 50 a násl. správního řádu.
40. Nedůvodná byla i námitka žalobce, že na snímku je nečitelná registrační značka vozidla. Ve výřezu je registrační značka bezvadně čitelná. Jak uvedl NSS ve svém rozsudku č. j. 5 As 43/2019-22, software, který vylučuje zásah člověkem, umožňuje přiblížení registrační značky vozidla a převedení části snímku do čitelnější podoby. Dále lze odkázat na judikaturu, ze které plyne, že dostatečně průkazné je ztotožnění vozidla policisty a následné bezprostřední zastavení vozidla po změření rychlosti (viz usnesení NSS č. j. 1 As 148/2021-44, které cituje rozsudek NSS č. j. 1 As 346/2021-38).

41. Soud po přezkoumání citovaného dokazování dospěl k závěru, že v daném případě bylo provedené dokazování dostačující k uznání viny za předmětný přestupek a další dokazování by bylo nadbytečné. Žalobce nezpochybnil věrohodně výsledky měření a funkčnost rychloměru.
42. Nadbytečný byl i důkaz certifikátem o schválení typu měřidla, protože registrační značku změřeného vozidla prokázal výřez ze snímku, který nelze zmanipulovat. Policisté vozidlo žalobce bezprostředně po změření dojeli. Z výše citovaného rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 17 A 157/2018-42, bod 15, soud zjistil, že použitý rychloměr byl technicky způsobilý měřit rychlost vozidel až do vzdálenosti 600 m.
43. Podle judikatury NSS v případě spáchání přestupku překročením nejvyšší dovolené rychlosti v běžných případech postačuje dokazování záznamem z rychloměru, oznámením přestupku a ověřovacím listem rychloměru (viz rozsudky NSS č. j. 6 As 69/2020-33, č. j. 10 As 36/2019-33, č. j. 8 As 228/2018-53 nebo č. j. 1 As 39/2019-29). V přezkoumávaném řízení byl rychloměr funkční, nevyšly najevo žádné jeho závady a žalobce je ani při zjištění přestupku nenamítal, první námitky ke změřené rychlosti vznesl až 13. 4. 2021, tj. více než půl roku poté, co mu policisté při zjištění přestupku 6. 10. 2020 sdělili, že přestupek nelze řešit na místě a bude ho projednávat městský úřad.
44. Zjištěný skutkový stav má oporu ve správním spisu, zejména v záznamu o přestupku, a je dostatečný pro závěr, že byly naplněny znaky skutkové podstaty přestupku. Dle názoru vysloveného v usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS., „v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku.“ Ani podle názoru krajského soudu se neobjevily v posuzovaném případě důvodné pochybnosti o stavu věci ve smyslu § 3 správního řádu.
45. Je to žalobce, koho tíží břemeno tvrzení a břemeno důkazní, pokud hodlá zpochybnit závěry správního orgánu o jeho odpovědnosti za zmíněný přestupek (srov. rozsudky NSS č. j. 3 As 9/2013-35 a č. j. 5 As 64/2011-66).
46. Žalobce má pravdu, že žalobce v souladu se zákazem sebeobviňování nemusí vznášet námitky při zjištění přestupku, ani v počáteční fázi správního řízení. Avšak pokud si námitky ponechává na pozdější fáze správního řízení anebo do soudního řízení správního, snižuje se jejich věrohodnost, obhajoba je účelová a jde o záměrnou procesní taktiku (srov. rozsudky NSS č. j. 1 As 83/2013-60, č. j. 2 As 215/2015-43).
47. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány přestupek žalobci prokázaly věrohodným oznámením přestupku a záznamem z ověřeného rychloměru, který byl pořízen automaticky. Nebyly zde žádné okolnosti vylučující odpovědnost žalobce. Soud neshledal v postupech městského úřadu a žalovaného namítané vady a napadené rozhodnutí shledal jako souladné se zákonem. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se zákonem, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
48. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. listopadu 2022

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně